

Beni de Vururlar Anne

– duygusalca · 23 Mart 2016

Üşüyorum anne
Ellerimde, yüreğimde çok soğuk
Yarınlar ne kadar uzak
Gökyüzünde maviye hasret kızıl
Bulutlar uçurtmasız
Ört üzerime o mutlu günleri
Çok üşüyorum anne

Korkuyorum anne
Etrafta hain bakışlar
Merhamet tel örgüyle çevrili
Titrek mum eşliğinde
Nefes nefese
Sahnedeki karanlık bir perde
Ört üzerime çocuk gülüşlerimi
Çok korkuyorum anne

Hayattan öğrendiğim
Ömrüme sığdırabildiğim,
Sadece birkaç cümle
Yetmiyor acımı dile getirmeye
Ne zaman tükettiniz güzel günleri
Ne zaman kırdınız bilyeleri
Ellerimizde cam kırıkları
kahreden bir sessizlik
Bitsin artık saklambaç
Çok yalnızım
Çıkın çocuklar...çıkın dışarı

Sofrada boş kalan tabaklar
Yediğim her lokmada boğazım düğüm düğüm
Şarapnel kokusuyla ıslanan umutlarım
Ört üzerime babamın yırtık ceketini
Kardeşimi uyuttuğun ninnileri
Canım çok yanıyor anne !

Gözlerim ansızın takıldı ufuklara
Mayın patlamayan
Barut kokmayan
Çocukların sahile vurmadığı yarınlara
ört üzerime
isyanımı duyan insanlığı
Çok,çok üşüyorum anne

Uyusam ,
Hiç uyansam bu günlere
Ört üzerime bahar kokusunu
Kır çiçeklerini
mavi gökyüzünü
Sende uzan olur mu üzerime
Kimse görmesin hayallerimi
Yoksa!yoksa..
Beni de vururlar anne!